

[Ellemann-Jensen]

Vestunionen. Hvordan er det muligt for Danmark at stå i en sådan særstilling og samtidig være fuldt og helt med i de overvejelser, som foregår?

Vi har spillet ud i dag med et forslag om en hurtig folkeafstemning om spørgsmålet. Det har da i det mindste taget hul på diskussionen. Jeg må spørge statsministeren, hvordan i alverden vi skal komme videre i retning af at sikre, at Danmark er med alle de steder, hvor beslutningerne skal tages, hvis vi end ikke kan diskutere det, men bare henvise til gamle vedtagelser og formalia.

Mit spørgsmål til statsministeren er altså helt præcist: Tror statsministeren, det er muligt for Danmark at bevare sin indflydelse på debatten uden at være med ligesom alle andre?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det er også statsministerens bemærkninger om den sikkerhedspolitiske situation i Europa, som får mig til at tage ordet.

Jeg tror, regeringen begår en stor fejl, hvis man regner med, at den sikkerhedspolitiske situation i Europa alene kan klares ved forskellige tiltag af civil karakter. Når man taler med politikere fra de baltiske lande og politikere fra Østeuropa, hører man, at de er virkelig nervøse i øjeblikket, efter at Rusland har vedtaget en ny militærdoktrin. Disse politikere spørger Vesteuropa: Hvordan kan I være med til at forbedre vores forsvarspolitiske sikkerhed? Der er ingen tvivl om, at dér har Vesteuropa en forpligtelse.

I den diskussion kommer vi heller ikke uden om, at Danmark skal være med på alle niveauer, og i den udstrækning, NATO vil bruge Den Vesteuropæiske Union som arm i Europa, skal Danmark med ind og have indflydelse. Selv om udenrigsministeren siger, at der ikke er noget i kortene, der peger den vej i øjeblikket, må udenrigsministeren være klar over, at det kan der meget hurtigt komme. Derfor er det altså afgørende vigtigt, at vi ikke lukker af for den debat og skubber den fra os. Vi må tage fat på den og forberede den danske befolkning på det, for det er i Danmarks interesse at være med til at påvirke også den forsvars- og sikkerhedspolitiske udvikling i Europa.

Anden næstformand (Grove):

Der er megen uro i salen!

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Nu kunne man jo måske tro, at forespørgslen havde drejet sig om Vestunionen og sådan noget; men et af de temaer, der faktisk er i forespørgslens formulering, er udvidelsesforhandlingerne med fire ansøgerlande, Østrig, Sverige, Finland og Norge.

Hvorfor nævner jeg nu det? Jo, for jeg synes da, det havde været mere relevant, om vi havde haft en drøftelse her i dag i relation til Vestunion og forsvarspolitisk samarbejde, der handlede om den realitet, som er den svenske: Der er i Sverige en diskussion om, om man kan få en position ligesom Danmark, fordi en stor del af den svenske opinion ikke ønsker at blive medlem af Vestunionen. Det havde dog været mere relevant for det, vi står over for i den aktuelle situation, hvis vi ønsker, at EF skal udvides med de andre nordiske lande.

Men tilsyneladende får hr. Ellemann-Jensen meget held af at snakke Vestunion, som, når det kommer til stykket, dybest set bare er PR for Venstres valgkamp til Europa-Parlamentsvalget. Det er måske lidt mærkværdigt, at De Konservative spiller lidt med i det spil; det tror jeg ikke de vil få gavn af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 13 af Ivar Nørgaard (S), Kent Kirk (KF), Charlotte Antonsen (V), Gade (SF), Annette Just (FP), Peter Duetoft (CD), Lone Dybkjær (RV) og Lysholm Christensen (KRF) (se foran) vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til udenrigsministeren og arbejdsministeren:

»Hvordan vil regeringen i praksis sikre, at principperne i Maastricht-traktaten, den sociale protokol og Edinburgh-konklusionerne om nærhed og partsindflydelse på europæisk og nationalt niveau bliver virkeliggjort?«